

1. INTRODUCCIÓ, OBJECTIUS I ABAST.

1.1. Introducció.

D'acord al Decret 243/2007, de 6 de novembre, d'estructura del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, a la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya i a la competència exclusiva en la matèria prevista a l'Estatut vigent, la Direcció General de Protecció Civil (DGPC d'ara endavant) és l'òrgan que exerceix la direcció del sistema de protecció civil a Catalunya. Aquest, és un sistema transversal que es fonamenta en la coordinació de les actuacions dirigides a mitigar o corregir els danys causats a persones, béns i medi ambient abans o durant qualsevol emergència que suposi una afectació col·lectiva, i que pot ser especialment extraordinària en funció de l'escenari de risc concret. Segons la Llei de Protecció Civil de Catalunya abans indicada, les actuacions d'aquest sistema de protecció civil són:

- previsió,
- prevenció,
- planificació,
- intervenció,
- rehabilitació i
- informació i formació.

Aquest ventall d'actuacions permet que la DGPC sigui l'òrgan amb capacitat competencial i efectiva per a coordinar globalment la gestió de les emergències a través de l'anàlisi de la vulnerabilitat de la població enfront un perill i de les accions de protecció que en deriven. Per tant, és l'òrgan amb capacitat per a la definició dels elements vulnerables i de les actuacions concretes per a la seva protecció i autoprotecció en funció d'escenaris accidentals possibles i dels recursos disponibles i per tant de les actuacions viables. Aquestes funcions són les que configuren la planificació de la intervenció i gestió coordinada de les emergències per motiu dels diferents riscos de protecció civil (plans d'emergència), que en tot cas ha d'estar precedida en el temps de la previsió del risc i alhora acompanyada de la prevenció que s'escaigui per tal de corregir i ajustar els nivells de risc existents als que es considerin acceptables.

Pel que fa a la prevenció cal destacar que, en base als aspectes abans recollits, la DGPC és qui pot establir en quines situacions o escenaris concrets les capacitats de protecció i autoprotecció dels elements vulnerables pot no estar garantida en funció de la quantificació del perill concret, de les necessitats de protecció i autoprotecció que en deriven (vulnerabilitat i exposició al perill) i dels recursos concrets disponibles i per tant de les actuacions viables. Aquestes condicions es fixen tot considerant també que existeix un límit en la capacitat de gestió que no es pot superar, malgrat es consideri que els recursos disponibles són il·limitats, i que està determinat pel temps d'evolució de les emergències i pel límit en la fiabilitat humana (eficàcia) en l'aplicació de l'autoprotecció. Per tant, la DGPC és qui a través de l'estudi dels paràmetres abans indicats defineix la gestionabilitat de les emergències possibles i en conseqüència estableix criteris de control de la implantació de nous elements vulnerables compatible amb la gestió dels riscos de protecció civil, és a dir, amb la gestió de les possibles emergències, i sempre d'acord a criteris operatius i de planificació. A l'actuació preventiva anterior cal afegir la que desenvolupen els òrgans sectorials que participen en el sistema de protecció civil des de la perspectiva de l'activitat o element generador de risc en si mateix (per tant des d'una perspectiva no operativa atès que no són competents ni en gestió d'emergències ni en la intervenció derivada).

Alhora, a la línia preventiva anterior s'afegeixen altres dues línies d'actuació bàsiques que es desenvolupen pels òrgans sectorials amb la participació de la DGPC: contenció del risc generat en origen en l'àmbit del que es considera gestionable o acceptable (control de l'increment del perill i de nous focus generadors) i reducció del risc existent que es qualifiqui com a potencialment no gestionable fins a valors acceptables, mitjançant mesures preventives i correctores (ja sigui envers el perill generat o envers les condicions de vulnerabilitat i d'exposició a aquest perill).

Les dues actuacions del sistema de protecció civil abans descrites, planificació i prevenció, han d'estar basades en l'anàlisi dels diferents riscos, d'acord amb les competències dels òrgans i administracions sectorials, i que és de major o menor detall en funció del risc concret i l'àmbit territorial d'estudi. Aquesta anàlisi de risc genera, per tant, informació de perill i vulnerabilitat vinculada al territori, és a dir, informació cartogràfica.

La compilació d'aquesta informació geogràfica dels riscos de protecció civil a Catalunya constitueix el Mapa de Protecció Civil de Catalunya (MPCC, d'ara endavant), que en resposta al que preveu la legislació és l'eina que recull la informació dels riscos de caràcter cartogràfic o territorial, i que en aquesta versió és la relativa a la concreció pràctica de la planificació d'emergències per motiu dels riscos de protecció civil i de la prevenció d'aquests riscos que en deriva.
